

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 4C/188/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210716
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Bajlová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5612210716.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Zuzanou Bajlovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, v konaní o náhradu nemajetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a** .
Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 27. 09. 2012 si navrhovateľ uplatnil voči odporcovi právo na zaplatenie sumy 4.148,25 eur z titulu majetkovej škody a sumy 829,65 eur z titulu nemajetkovej ujmy, pričom v odôvodnení svojho návrhu uviedol, že navrhovateľ ako oprávnený subjekt navrhol zvolenému súdному exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 5371584 dlžníkom Y. H., exekučné konanie bolo vedené pod sp. zn. EX 13627/2009. V exekučnom konaní vedenom podľa procesných pravidiel obsiahnutých v ustanovení § 44 ods. 2 Exekučného poriadku je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu (návrh na vykonanie exekúcie, ako aj žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spĺňali všetky materiálne a formálne náležitosti predpokladané zákonom), rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 21. 03. 2012, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 832 dní). V danom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa poškodený v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy SR. Navrhovateľ si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčíslil nasledovne: Poškodenému vznikla majetková škoda v celkovej výške 4.148,25 eur predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úvere. Nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu. Náhrady

nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 829,65 eur sa domáhajú, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Navrhovateľ mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a jej príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Postupom exekučného súdu zamedzil navrhovateľovi správať sa so starostlivosťou riadneho hospodára. Ďalej navrhovateľ poukázal aj na ďalšie dôvody na podporu svojej žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy, a to neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv navrhovateľa v spojení s absolútnou nemožnosťou súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva vyvolala u navrhovateľa, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, vytvorenie absolútnej nemožnosti súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou aj jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Všeobecný súd pri realizácii základného práva na súdnu ochranu je povinný aplikovať ústavnú požiadavku jednoduchého práva, že každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy. Navrhovateľ si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci sumu 829,65 eur t.j. 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom (hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou). Navrhovateľ ďalej poukázal, že v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, do podania žaloby však odporca na žiadosť pozitívne nereagoval. Veci bola pridelená sp. zn. 4C/188/2012.

Odporca v písomnom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 24. 04. 2013 žiadal návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietnuť, a to z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Poukázal na nedostatky podaného návrhu, ktoré spôsobujú zmatečnosť podania, keď navrhovateľ uviedol časť dôkazov, avšak v skutočnosti preniesol celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša navrhovateľ sám. Taktiež z podania navrhovateľa nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Pokiaľ ide o uvádzané prietahy v konaní, navrhovateľ neuviedol kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu, neuviedol, ani po vyžadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany odporcu, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prietahy v príslušných konaniach predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti, t.z. či využil účinné právne prostriedky nápravy na urýchlenie konania. Judikatúra Ústavného súdu SR konkrétne nález z 03. 05. 2011 č.k. III. ÚS 69/2011-25 poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ má predovšetkým postupovať v zmysle zásady vigilanti bus iura (každý nech si stráži svoje právo). V ďalšom poukázal odporca na skutočnosť, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bola doručená odporcovi 23. 04. 2012, vzhľadom k tomu, že už dňa 27. 09. 2012 bola okresnému súdu doručená žaloba, je zrejmé, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Ministerstvo spravodlivosti SR adresovalo navrhovateľovi po doručení žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody výzvy na doplnenie žiadosti, napriek navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Ministerstvo spravodlivosti SR ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. preto nárok navrhovateľa nepovažuje za predbežne prerokovaný. Ustanovenia zákona č. 514/2003 Z. z. ustanovujú všeobecné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci, a to nezákonné rozhodnutia, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. K samotnému nesprávnemu úradnému postupu odporca uviedol, že lehota na poverenie exekútora

je výraznou prekážkou toho, aby súdy mohli objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípade existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Prejavilo sa to vo veľkom počte nezákonných exekúcií a zbytočnom vzniku trov exekučného konania. V tomto smere je dôležitý rozsudok Súdneho dvora EÚ (Asturcom C-40/08), ktorý nevylučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní. Unáhlené konanie zo strany súdov by mohlo viesť k nedostatočnému a nekvalifikovanému posúdeniu prípadu a tým aj otázky, či rozhodcovský rozsudok spĺňa všetky kritéria zákonnosti. V zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01. 06. 2011, 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd po 01. 06. 2011, nárok je v tejto časti neopodstatnený. Je nepochybné, že posúdenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa naplno odrazili v rozhodnutí, ktorým ju súd zamietol, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup, ale za splnenia ďalších zákonných podmienok by mohli viesť len k záveru o existencii nezákonného rozhodnutia. Vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. V zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrovanie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, prípadne právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti. Odporca je toho názoru, že nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať navrhovateľovi materiálnu škodu tak, ako si uplatnil v tomto konaní, pretože navrhovateľ nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody. V majetkovoprávných vzťahoch fyzických a právnických osôb štát nemôže byť univerzálnym ani singulárnym sukcesorom preberajúcim zodpovednosť za vzájomné záväzky týchto osôb, pokiaľ je možné uspokojenie týchto záväzkov dosiahnuť iným spôsobom. Odporca nemá za preukázaný ani vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch.

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č.k. 4C/188/2012-59 zo dňa 22. 05. 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline 9Co/321/2013-79 zo dňa 31. 07. 2013 návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol.

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č.k. 4C/188/2012-92 zo dňa 03. 10. 2013 žalobu navrhovateľa zamietol, odporcovi náhradu trov konania nepriznal, ktoré rozhodnutie bolo zrušené uznesením Krajského súdu v Žiline 7Co/472/2013-139 zo dňa 14. 05. 2014 a vec vrátená prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. V zmysle právneho názoru odvolacieho súdu, ktorým je prvostupňový súd viazaný, okresný súd vec opätovne prejedná a pri novom rozhodnutí bude dbať na to, aby jeho rozhodnutie zodpovedalo požiadavkám vyplývajúcich z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. na riadne a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia. Riadne uvedie rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opíše priebeh konania, stanoviská procesných strán v prednáwanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu musí vyplývať, na základe akých konkrétnych skutočností ustálil, že čas medzi dorúčením žiadosti súdneho exekútora a rozhodnutím o tejto žiadosti nemožno považovať za nesprávny úradný postup vzhľadom na vykonané úkony, ktoré náležite konkrétne uvedie.

Súd v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p. konal a rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania, keď odporca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Súd konal a rozhodol napriek žiadosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu o odročenie pojednávania z dôvodu podania opätovného návrhu na prerušenie konania, ktorý návrh bol uznesením č.k. 4C/188/2012-172 zo dňa 31. 07. 2014 zamietnutý. Súd pritom prihliadol na zásadu hospodárnosti konania a právo účastníka na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov a v primeranej lehote.

V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise, s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu 8Er/1124/2009 a so Znaleckým posudkom č. 1/2014 Ekonomickej univerzity v

Bratislave, Znalecký ústav, ktorý je založený pod Spr. 570/14, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu 8Er/1124/2009 mal súd za preukázané, že dňa 31. 12. 2009 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorový úrad so sídlom Bratislava, Záhradnícka 62 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na návrh oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, proti povinnému Y. H., L. Z. H., E. X.. XXXX/X, pre vymoženie sumy 1.420,83 eur s príslušenstvom, priznanej rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu Bratislava č. SR 18051/09 zo dňa 09. 11. 2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť 23. 11. 2009. Okresný súd Liptovský Mikuláš výzvou zo dňa 14. 01. 2010 vyzval súdneho exekútora na predloženie Zmluvy o úvere č. 5371584 zo dňa 23. 10. 2008, na ktorú výzvu reagoval súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý podaním doručením tunajšiemu súdu dňa 29. 01. 2010 tak, že zmluva o úvere ako listinný dôkaz bola preskúmaná pri vydávaní exekučného titulu Stálym rozhodcovským súdom. Zo strany oprávneného boli exekútorскому úradu pri osobnom stretnutí doručené fotokópie viacerých rozhodnutí krajských súdov, ktoré súdy vyslovili svoj právny názor „exekučný súd v rámci exekučného konania nemá zaujímať právne stanoviská a úvahy k výroku samotného exekučného titulu, pričom svoju prieskumnú povinnosť, pokiaľ ide o materiálnu stránku má obmedziť na také dôvody, ktoré nesúvisia s právnym posúdením veci. Rozsah materiálneho preskúmania exekučného titulu, žiadosti o udelenie poverenia a návrhu podľa § 44 ods. 2 EP určuje samotný charakter exekučného konania, kedy cieľom je nútené uspokojenie judikovaného práva oprávneného a konajúci súd preto má možnosť oboznámiť sa s priebehom základného konania len v obmedzenom rozsahu a to na podklade exekučného titulu. Rozsah prieskumnej povinnosti exekučného súdu má byť obmedzený na to, či bol exekučný titul vydaný orgánom na to oprávneným, či exekučný titul je formálne a materiálne vykonateľný a či oprávnený a povinný je hmotnoprávne legitimovaný z exekučného titulu“. Oprávnený sa preto po doručení rozhodnutí krajských súdov s týmto obsahom rozhodol, že on, ani jeho právny zástupca nebudú predkladať súdom zmluvu o úvere k návrhu na vykonanie exekúcie, ani v priebehu exekučného konania. Vzhľadom na vyššie uvedené právneho zástupcu oprávneného na predloženie vzájomného dokumentu nevyzvali. Podaním doručeným tunajšiemu súdu 04. 03. 2010 súdny exekútor predložil súdu návrh povinného o „pozastavenie exekúcie“, súčasťou ktorého bola zápisnica o trestnom oznámení zo dňa 12. 01. 2010 na E. E., ktorá sprostredkovala pôžičky pre oprávneného. Okresný súd Liptovský Mikuláš výzvou zo dňa 30. 05. 2011 vyzval Stály rozhodcovský súd Bratislava na predloženie kompletného rozhodcovského spisu SR 18051/09 a doručeníek preukazujúcich doručenie rozhodcovského rozsudku zo dňa 09. 11. 2009 povinnej, ktoré listiny boli súdu doručené na CD nosiči dňa 07. 06. 2012. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením 8Er/1124/2009-21 zo dňa 23. 03. 2012 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, ktoré nakoľko nebolo napadnuté opravným prostriedkom nadobudlo právoplatnosť 28. 04. 2012. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č.k. 8Er/1124/2009-22 zo dňa 28. 05. 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28. 06. 2012 exekučné konanie zastavil.

Zo záverov Znaleckého posudku č. 1/2014 Ekonomickej univerzity v Bratislave Znalecký ústav, ktorého úlohou znalca bolo určiť výšku majetkovej škody, na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému, znalecký kolektív realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., pričom táto je diferencovaná podľa jednotlivých typov žalôb nasledovne: žaloby NZP a NP spolu 30,76 eur, žaloby ZE spolu 31,68 eur.

Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2012 o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 citovaného zákona v znení účinnom do 31. 12. 2012, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1, 2 citovaného zákona v znení účinnom do 31. 12. 2012, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1, 2 citovaného zákona v znení účinnom do 31. 12. 2012, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 44 ods. 1 Zákona č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení účinnom do 31. 05. 2010 exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z. z. zákon o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení účinnom do 31. 05. 2010 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobu navrhovateľa zamietol, nakoľko nemal za preukázanú jej dôvodnosť. Navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal základné atribúty vzniku zodpovednostného právneho vzťahu pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, ktorými sú nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

V zmysle ust. § 9 ods. 1 Zákona za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánov verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánov verejnej moci pri výkone verejnej moci a zbytočné prietahy v konaní. Ak nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím (pri splnení zákonom ustanovených podmienok na úspešnosť uplatnenia náhrady škody), ktoré je potrebné charakterizovať ako príčinu, má byť spôsobený následok - škoda, musí ich spájať príčinná súvislosť, ktorá ak by chýbala, štát by nemohol niesť objektívnu zodpovednosť za majetkovú ujmu vyjadriteľnú v peniazoch (uznesenie Ústavného súdu SR z 13. 10. 2009, sp. zn. III. ÚS 328/09). O vzťah príčinnej súvislosti sa jedná vtedy, ak škoda vznikla následkom nezákonného rozhodnutia alebo nestranného úradného postupu, teda ak je doložené, že nebyť vydania nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu, by ku škode nebolo došlo. Podľa žaloby k nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť tým, že exekučné konanie začalo dňa 10. 12. 2009 (v skutočnosti tomu tak bolo 31. 12. 2009) a exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 21. 03. 2012 (v skutočnosti tomu tak bolo 23. 03. 2012) a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenia poverenia.

Vo veci 8Er/1124/2009, EX/13627/2009 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná dňa 31. 12. 2009. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 05. 2010 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrh na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúcie. Ak súd zistí rozpor v žiadosti alebo v návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Je potrebné uviesť, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS/16/2002). Vzhľadom na to, že exekučným titulom v uvedenom exekučnom konaní bol rozhodcovský rozsudok, rozhodovanie

o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia, najmä z hľadiska posúdenia zákonnosti priznaného plnenia a vykonateľnosti exekučného titulu, si vyžadujú osobitnú právnu úpravu, prihliadajúc ku skutočnosti, že medzi oprávneným a povinným sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah. Na uvedenú skutočnosť reagoval zákonodarca aj následnou právnou úpravou ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, keď vylúčil aplikáciu ustanovenia o lehote na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prípadoch, v ktorých je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok. Je pravdou, že doba od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zohľadniac vyššie uvedený charakter exekučného titulu, vzhľadom na vykonané úkony smerujúce k posúdeniu zákonnosti vedenej exekúcie, keď prílohou žiadosti o udelení poverenia na vykonanie exekúcie nebola Zmluva o úvere č. 5371584 dlžník Y. H., kompletný rozhodcovský spis SR 18051/09 a doručenky preukazujúce doručenie rozhodcovského rozsudku zo dňa 09. 11. 2009 povinnej, ktoré boli následne exekučným súdom od súdneho exekútora a Stáleho rozhodcovského súdu Bratislava žiadané, presiahla 26 mesiacov.

Nesprávnym úradným postupom môže byť akákoľvek činnosť súdu v súvislosti s ktorou dôjde k porušeniu pravidiel ustanovených právnych predpisom t.j. aj nedodržanie zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia. Navrhovateľ a následne súdny exekútor podávali návrhy na vykonanie exekúcie hromadne, preto objektívne nastala situácia, že exekučný súd nerozhodol o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej lehote. Navrhovateľ ale nepreukázal vznik škody, ktorý by bol v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, keďže v konečnom dôsledku bola jeho žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá z dôvodu, že predmetná exekúcia by sa vykonávala na základe rozhodnutia, ktoré priznáva zákonom nedovolené plnenie. Rozhodcovský súd vôbec neskúmal to, či medzi účastníkmi ide o spotrebiteľský vzťah a opomenutím tejto skutočnosti tak vydal rozhodnutie, ktoré je v rozpore s normami spotrebiteľského práva. Z exekučného titulu nebolo možné zistiť, aká časť priznanej istiny pripadá na nesplatený úver a aká časť na poplatok za jeho poskytnutie. Pri absencii RPMN je úver bez poplatkov. Z formulácie výroku, ako aj z odôvodnenia exekučného titulu, nie je možné oddeliť nedovolené plnenie od ostatného vymáhaného plnenia. Súd dáva do pozornosti, že oprávnený proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš 8Er/1124/2009-21 zo dňa 23. 03. 2012 neodvolal, preto uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28. 04. 2012.

Navrhovateľ si majetkovú škodu vo výške 4.148,25 eur vyčíslil vo výške uplatňovanej istiny s jej príslušenstvom v exekučnom konaní a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20 % z uplatňovanej istiny a jej príslušenstva. Výšku majetkovej ujmy, ktorá prípadne vznikla nesprávnym úradným postupom súdu v konaní o výkon rozhodnutia, nemožno bez ďalšieho stotožňovať s výškou pohľadávky, pre ktorú bol výkon rozhodnutia nariadený. Majetkovú ujmu spravídla nezakladá samotný nesprávny úradný postup, lebo škoda a zodpovednosť štátu za ňu je daná až vtedy, ak sa právo veriteľa proti dlžníkovi stalo nevykonateľným v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom a je pritom vylúčené, že by ho bolo možné uspokojiť inak (rozsudok NS SR z 27. 11. 2003, sp. zn. 3Cdo/134/03). Navrhovateľ nepreukázal, že nevydaním rozhodnutia exekučným súdom v zákonnej lehote došlo k vzniku škody v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom a rovnako nepreukázal vznik škody.

Na záver súd dáva do pozornosti, že exekučné konanie vedené na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod 8Er/1124/2009 bolo od začiatku nedôvodné a k jeho zastaveniu došlo v dôsledku zavinenia samotného navrhovateľa. Z nepráva nemôže vzniknúť právo a ak navrhovateľ nebol úspešný v exekučnom konaní vlastnou vinou, nemôže prenášať zodpovednosť na štát.

Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany odporcu s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania, prihliadnuc k dôvodom zamietnutia žaloby súd v tomto smere žiadne dôkazy nevykonával, nakoľko by to bolo nadbytočné t.j. bez vplyvu na meritórne rozhodnutie.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Obč.súd.por. tak, že odporcovi, ktorý bol vo veci úspešný, právo na náhradu trov nepriznal, keďže tento si náhradu trov konania uplatnil, avšak nevyčíslil do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia a iné trovy konania mu zo spisu nevyplývajú. V takom prípade súd nie je podľa § 151 ods. 2 O.s.p. viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- g)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.